

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 7 października 2013 r. — Lourdes Cachaldora Fernandez przeciwko Instituto Nacional de Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-527/13)

(2014/C 9/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lourdes Cachaldora Fernandez

Strona pozwana: Instituto Nacional de Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest sprzeczny z art. 4 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, przepis krajowy, taki jak przepis dodatkowy 7 ust. 1 zasada 3 lit. b) Ley General de la Seguridad Social [ustawy powszechnej o ubezpieczeniu społecznym], który dotyczy w większości kobiet, i zgodnie z którym pokrycie przerw w opłacaniu składek istniejących w obrębie okresu obliczania podstawy kontrybucyjnej wymiaru renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy, które to przerwy powstały po pracy w niepełnym wymiarze czasu, następuje z uwzględnieniem minimalnych podstaw wymiaru składek obowiązujących w poszczególnych momentach, obniżonych poprzez zastosowanie współczynnika proporcjonalności za pracę poprzedzającą przerwę w płaceniu składek, podczas gdy w przypadku pracy w pełnym wymiarze nie stosuje się obniżenia?
- 2) Czy sprzeczne z klauzulą 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców/UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych/CEEP/oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych/ETUC/⁽²⁾, jest przepis krajowy, taki jak przepis dodatkowy 7 ust. 1 zasada 3 lit. b) Ley General de la Seguridad Social, który w większości dotyczy kobiet, i zgodnie z którym pokrycie przerw w płaceniu składek istniejących w okresie za który obliczana jest podstawa wymiaru renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy, które to przerwy powstały po pracy w niepełnym wymiarze czasu, następuje z uwzględnieniem minimalnych podstaw wymiaru składek obowiązujących w poszczególnych

nych momentach, obniżonych poprzez zastosowanie współczynnika proporcjonalności za pracę poprzedzającą przerwę w płaceniu składek, podczas gdy w przypadku pracy w pełnym wymiarze nie stosuje się obniżenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 1979 L 6 z 10.1.1979, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 14 z 20.1.1998, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 14 października 2013 r. — Birutė Šiba przeciwko Arūnas Devėnas

(Sprawa C-537/13)

(2014/C 9/27)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Birutė Šiba

Druga strona postępowania: Arūnas Devėnas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osobę fizyczną będącą odbiorcą usług prawnych na podstawie zawartych z prawnikiem (*advokatas*) umów o usługi prawne świadczone odpłatnie w ramach spraw, które mogą łączyć się z osobistymi interesami osoby fizycznej (rozwód, podział majątku nabytego w czasie trwania małżeństwa) należy uważać za konsumenta w rozumieniu przepisów UE o ochronie konsumenta?
- 2) Czy prawnika (*advokatas* będącego przedstawicielem „[wolnego] zawodu”) sporządzającego z osobą fizyczną umowę o odpłatne świadczenie usług prawnych zobowiązującą go do świadczenia usług prawnych umożliwiających osobie fizycznej osiągnięcie celów niezwiązanych z jej zajęciem lub zawodem, należy uważać za przedsiębiorcę dla celów przepisów UE o ochronie konsumenta?
- 3) Czy umowy o odpłatne świadczenie usług prawnych sporządzane przez prawnika (*advokatas*) w ramach jego działalności zawodowej, jako przedstawiciela wolnego zawodu są objęte zakresem dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r.⁽¹⁾ w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich?

4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na trzecie pytanie, czy klasyfikacja takich umów jako umów konsumenckich powinna odbywać się według kryteriów ogólnych lub powinny one zostać uznane za umowy konsumenckie na podstawie kryteriów szczególnych? O jakie kryteria chodzi, jeżeli konieczne jest stosowanie kryteriów szczególnych w celu klasyfikowania takich umów jako umów konsumenckich?

(¹) Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 14 października 2013 r. — eVigilo Ltd przeciwko Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

(Sprawa C-538/13)

(2014/C 9/28)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Sąd Najwyższy) (Litwa)

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący kasację: eVigilo Ltd

Druga strona postępowania: Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące zamówień publicznych — art. 1 ust. 1 akapit trzeci [dyrektywy 89/665, zmienionej] dyrektywą 2007/66 (¹), w którym zapisane zostały zasady skuteczności i szybkości w odniesieniu do obrony naruszonych praw oferentów; art. 2 dyrektywy 2004/18, który ustanawia zasady równego traktowania oferentów i przejrzystości; oraz art. 44 ust. 1 i art. 53 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/18 (²), które określają procedurę zawierania umowy z oferentem, który przedstawił ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie — należy rozumieć i interpretować łącznie lub odrębnie (lecz bez ograniczenia do powyższych przepisów) w ten sposób, że:

a) w przypadku gdy oferent nabył wiedzę o możliwym znaczącym powiązaniu (związku), jakie inny oferent ma z ekspertami instytucji zamawiającej, którzy dokonywali oceny ofert, i (lub) nabył wiedzę o potencjalnie

wyjątkowej pozycji tego oferenta z tytułu prac przygotowawczych uprzednio wykonanych w związku ze spornym postępowaniem przetargowym, i jeżeli w świetle tych okoliczności instytucja zamawiająca nie podjęła żadnych działań, to czy sama ta informacja jest wystarczająca dla uzasadnienia roszczenia, by organ odwoławczy uznał za niezgodne z prawem działania instytucji zamawiającej, która nie zapewniła przejrzystości i obiektywizmu procedur, a powód nie jest zobowiązany ponadto do wykazania w konkretny sposób, że eksperci działali w sposób stronniczy?

b) organ odwoławczy, stwierdziwszy, że podstawy powyższych roszczeń powoda są zasadne, nie ma obowiązku, orzekając w przedmiocie konsekwencji, jakie te podstawy mogą mieć dla wyników postępowania przetargowego, uwzględnić okoliczności, że wyniki oceny ofert złożonych przez oferentów byłyby co do istoty takie same gdyby wśród ekspertów oceniających oferty nie było stronniczych asesorów?

c) oferent nabył (ostatecznie) wiedzę o treści kryteriów odnoszących się do oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, sformułowanych zgodnie z parametrami jakościowymi i przedstawionych w sposób abstrakcyjny w warunkach zamówienia (kryteria takie jak kompletność i zgodność z potrzebami instytucji zamawiającej), w związku z czym oferent był zasadniczo zdolny do przedstawienia oferty dopiero w chwili gdy, zgodnie z tymi kryteriami, instytucja zamawiająca oceniła złożone przez oferentów oferty i przedstawiła zainteresowanym podmiotom wyczerpujące informacje na temat podstaw podjętych decyzji, i dopiero od tego momentu mogą mieć zastosowanie do tego oferenta terminy na wniesienie odwołania określone w prawie krajowym?

2) Czy art. 53 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/18 w związku z zasadami regulującymi udzielanie zamówień określonymi w art. [2] tej dyrektywy należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że instytucje zamawiające nie są upoważnione do ustanawiania (i stosowania) procedury oceny ofert złożonych przez oferentów, zgodnie z którą wyniki oceny ofert zależą od tego, jak bardzo wyczerpująco oferenci wykazali, że ich oferty spełniają wymogi dokumentacji przetargowej, co oznacza, że im bardziej wyczerpująco (bardziej obszernie) oferent opisał zgodność swojej oferty z warunkami zamówienia, tym większą liczbę punktów zdobędzie jego oferta?

(¹) Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz.U. 2007 L 335, s. 31).

(²) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004 L 134, s. 114).